

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1580/2006 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Οκτωβρίου 2006

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1043/2005 για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3448/93 του Συμβουλίου όσον αφορά το σύστημα χορήγησης επιστροφών κατά την εξαγωγή, και τα κριτήρια καθορισμού του ύψους τους, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγόμενων στο παράρτημα Ι της συνθήκης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3448/93 του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1993, για τον καθορισμό του καθεστώτος συναλλαγών που εφαρμόζεται για ορισμένα εμπορεύματα που προέρχονται από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1043/2005 της Επιτροπής ⁽²⁾, και σε συνδυασμό με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 1 παράγραφος 1, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 8000/1999 της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1999, για τις κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα ⁽³⁾, εφαρμόζεται στις εξαγωγές προϊόντων με τη μορφή εμπορευμάτων μη υπαγόμενων στο παράρτημα Ι της συνθήκης.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 3 δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, το δικαίωμα για επιστροφή γεννάται κατά την εισαγωγή σε μια δεδομένη τρίτη χώρα όταν για την εν λόγω τρίτη χώρα εφαρμόζεται διαφοροποιημένο ύψος επιστροφής.
- (3) Τα άρθρα 14, 15 και 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 καθορίζουν τους όρους καταβολής της διαφοροποιημένης επιστροφής και ιδιαίτερα τα έγγραφα που πρέπει να υποβάλλονται προς απόδειξη της άφιξης των προϊόντων στον προορισμό τους.

(4) Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να απαλλάσσουν τους εξαγωγείς από την υποχρέωση προσκόμισης απόδειξης πλην του εγγράφου μεταφοράς, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 16 του εν λόγω κανονισμού.

(5) Ο όγκος των ειδικών αιτήσεων βάσει των οποίων χορηγούνται επιστροφές σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1043/2005 είναι μεγάλος. Τα περισσότερα εμπορεύματα τα οποία αφορούν οι εν λόγω αιτήσεις παρασκευάζονται βάσει σαφώς καθορισμένων τεχνικών όρων, έχουν σταθερά χαρακτηριστικά και ποιότητα, αποτελούν αντικείμενο τακτικών εξαγωγών και έχουν τύπους κατασκευής που έχουν καταχωριστεί και εγκρίνεται από τις αρμόδιες αρχές.

(6) Δεδομένων των ειδικών αυτών συνθηκών και προκειμένου να απλουστευθούν οι διοικητικές εργασίες που συνεπάγεται η χορήγηση επιστροφών στην εξαγωγή βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1043/2005, είναι σκόπιμο να εγκριθούν ειδικές διατάξεις που να παρέχουν στα κράτη μέλη μεγαλύτερη ευελιξία από αυτές που προβλέπονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, εφόσον αφορούν τα ανώτατα όρια κάτω από τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους εξαγωγείς από την προσκόμιση της απόδειξης που απαιτείται στο άρθρο 16 του τελευταίου κανονισμού.

(7) Επομένως, είναι σκόπιμο, στην περίπτωση που τα εμπορεύματα συσκευάζονται για καταναλωτική λιανική πώληση ή ακολουθούν μια συγκεκριμένη τακτική διαδικασία εξαγωγών που περιλαμβάνει εξαγωγές από τον ίδιο κωδικό ΣΟ στον ίδιο παραλήπτη, να παρέχεται στα κράτη μέλη η διακριτική ευχέρεια να απαλλάσσουν τους εξαγωγείς από την προσκόμιση της απόδειξης που απαιτείται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, υπό την προϋπόθεση ότι οι εξαγωγείς υποχρεούνται να παρουσιάζουν τέτοιες αποδείξεις σε περίπτωση επιτόπιων δειγματοληπτικών ελέγχων.

(8) Είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται ότι, αφενός, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι οι εν λόγω απαλλαγές περιορίζονται στις εργασίες για τις οποίες θεσπίστηκαν και, αφετέρου, οι μεμονωμένοι εξαγωγείς να γνωρίζουν πριν από την εξαγωγή τα εμπορεύματα και τις εργασίες για τις οποίες ένα κράτος μέλος μπορεί να τους επιτρέψει να επωφεληθούν από τις ανωτέρω ελαστικότερες ρυθμίσεις. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μια διαδικασία αδειοδότησης εκ μέρους των κρατών μελών, σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να ελέγχουν τα εμπορεύματα και τις εργασίες για τις οποίες προτίθενται να επιτρέψουν την εφαρμογή των ανωτέρω ελαστικότερων ρυθμίσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 318 της 20.12.1993, σ. 18. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2580/2000 (ΕΕ L 298 της 25.11.2000, σ. 5).

⁽²⁾ ΕΕ L 172 της 5.7.2005, σ. 24. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 544/2006 (ΕΕ L 94 της 1.4.2006, σ. 24).

⁽³⁾ ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 11. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 671/2004 (ΕΕ L 105 της 14.4.2004, σ. 5).

(9) Είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι οι απαλλαγές που χορηγούνται βάσει των διατάξεων αυτών θα θεωρούνται ως παράγοντες κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων. Επιπλέον, όταν τα κράτη μέλη ζητούν ορισμένα έγγραφα με βάση τους συντελεστές κινδύνου, ενδείκνυται επίσης να εφαρμόζονται τις αρχές που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3122/94 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τον καθορισμό των κριτηρίων σχετικά με την ανάλυση κινδύνου όσον αφορά τα γεωργικά προϊόντα που απολαύουν επιστροφών ⁽²⁾.

(10) Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις περί απαλλαγών όπως προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, οι αποδείξεις που απαιτούνται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 80/1999 πρέπει να είναι υποχρεωτικές σε ορισμένες περιπτώσεις. Επειδή η υπαγωγή της πληρωμής των επιστροφών σε αυτές τις απαιτήσεις συνεπάγεται ουσιαστική αλλαγή των διοικητικών διαδικασιών, τόσο για τις εθνικές αρχές όσο και για τους εξαγωγείς, έχει διοικητικές επιπτώσεις και αντιπροσωπεύει σημαντικό οικονομικό βάρος. Η λήψη της απόδειξης που αναφέρεται στο άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 είναι δυνατόν να δημιουργεί σημαντικές διοικητικές δυσκολίες σε ορισμένες χώρες. Για να αμβλυνθούν οι διοικητικοί και οικονομικοί περιορισμοί που έχουν επιβληθεί στους εξαγωγείς και για να μπορέσουν οι αρχές και οι εξαγωγείς να καθορίσουν το νέο σύστημα για τα σχετικά εμπορεύματα και να καθιερώσουν τις αναγκαίες διαδικασίες για την ομαλή εξέλιξη όλων των διατυπώσεων που πρέπει να διεκπεραιωθούν, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος κατά την οποία θα διευκολύνεται η απόδειξη της διεκπεραίωσης των τελωνειακών διατυπώσεων που απαιτούνται για τις εισαγωγές.

(11) Συνεπώς ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1043/2005 πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(12) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης οριζόντιων ζητημάτων σχετικά με τις συναλλαγές μεταποιημένων γεωργικών προϊόντων που δεν υπάγονται στο παράρτημα I,

ΕΞΕΛΑΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1043/2005 προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 3 έως 6:

⁽¹⁾ ΕΕ L 388 της 30.12.1989, σ. 18. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2154/2002 (ΕΕ L 328 της 5.12.2002, σ. 4).

⁽²⁾ ΕΕ L 330 της 21.12.1994, σ. 31. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2655/1999 (ΕΕ L 325 της 17.12.1999, σ. 12).

«3. Για τα εμπορεύματα που παρατίθενται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού και κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 80/1999, το ποσό που ορίζεται στο στοιχείο β) της πρώτης παραγράφου του εν λόγω άρθρου εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τη χώρα ή το έδαφος προορισμού στο οποίο εξάγονται τα εμπορεύματα:

α) στην περίπτωση εμπορευμάτων που συσκευάζονται για καταναλωτική λιανική πώληση σε άμεσες συσκευασίες με καθαρό περιεχόμενο βάρους έως 2,5 kg ή σε περιέκτες χωρητικότητας έως 2 λίτρων και φέρουν σήμανση υπό την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 3 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) που είτε δηλώνει τον εισαγωγέα στη χώρα προορισμού ή περιέχει κείμενο στην επίσημη γλώσσα της χώρας προορισμού ή σε γλώσσα εύκολα κατανοητή στην εν λόγω χώρα·

β) στην περίπτωση που ένας συγκεκριμένος εξαγωγέας εξάγει στον (στους) ίδιο(-ους) παραλήπτη(-ες), τουλάχιστον δώδεκα φορές στη διάρκεια των δύο ετών που προηγούνται της ημερομηνίας αίτησης για αδειοδότηση, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4, εμπορεύματα που περιέχουν σε ποσοστό έως 90 % του βάρους ένα μόνο προϊόν βάσης για το οποίο καταβάλλεται επιστροφή και υπάγονται στον ίδιο οκταψήφιο κωδικό της ΣΟ.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 τα κράτη μέλη μπορούν, κατόπιν αίτησης, να χορηγούν επίσημη άδεια εξαιρώντας τον εκάστοτε εξαγωγέα από την υποχρέωση να προσκομίζει τα έγγραφα που απαιτούνται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, πλην του εγγράφου μεταφοράς.

Η άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ισχύει, εκτός εάν ανακληθεί, για ανώτατη περίοδο δύο ετών και είναι ανανεώσιμη. Τα κράτη μέλη μπορούν, αποκλειστικά κατά την κρίση τους, να ανακαλούν την άδεια και, ειδικότερα, προβαίνουν σε άμεση απόσυρσή της εάν ευλόγως υποψιάζονται ότι ο εξαγωγέας δεν τήρησε τους όρους της συγκεκριμένης άδειας.

Οι απαλλαγές που χορηγούνται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο θεωρούνται ως παράγοντες κινδύνου που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89.

Οι εξαγωγείς που χρησιμοποιούν την απαλλαγή αναφέρουν τον αριθμό άδειας στο ενιαίο διοικητικό έγγραφο και στη συγκεκριμένη αίτηση πληρωμής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 32 του παρόντος κανονισμού.

5. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 4, για τις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν τον εξαγωγέα από την υποχρέωση προσκόμισης των εγγράφων μεταφοράς για όλες τις εξαγωγές που καλύπτονται από την άδεια, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος εξαγωγέας υποχρεούται να προσκομίζει τα έγγραφα μεταφοράς που αφορούν τουλάχιστον το 10 % των σχετικών διασαφήσεων εξαγωγής ή μία διασαφήση ετησίως, αν η αξία της είναι υψηλότερη, τα οποία θα επιλέγονται από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3122/94.

6. Στην περίπτωση των εμπορευμάτων που παρατίθενται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού για τα οποία η διασαφήση εξαγωγής γίνεται αποδεκτή το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου 2007 και ο εξαγωγέας αδυνατεί να προσκομίσει την απόδειξη που ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, τα εμπορεύματα θεωρούνται ότι εισήχθησαν σε τρίτη χώρα με την προσκόμιση αντίγραφου του εγγράφου

μεταφοράς καθώς και ενός από τα έγγραφα που παρατίθενται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999 ή ενός τραπεζικού εγγράφου που εκδίδεται από εγκεκριμένους ενδιάμεσους εγκατεστημένους στην Κοινότητα και το οποίο βεβαιώνει ότι η πληρωμή για την εν λόγω εξαγωγή έχει πιστωθεί στο λογαριασμό του εξαγωγέα που έχει ανοιχθεί σε αυτούς ή της απόδειξης πληρωμής.

Για την εφαρμογή του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 800/1999, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου.

(*) ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες 20 Οκτωβρίου 2006.

Για την Επιτροπή
Günter VERHEUGEN
Αντιπρόεδρος